

skriftlige samtykke. Ydermere skal det skriftlige samtykke angive, hvilke oplysninger der nærmere kan indhentes og til hvilket formål, ligesom samtykket kun gælder 1 år. Endvidere vil helbredsoplysninger ikke kunne videregives fra en alment praktiserende læge til f.eks. en praktiserende speciallæge eller til et sygehus i amtet, uden at patienten som udgangspunkt skal give samtykke hertil, jf. straffelovens § 152 om tavshedspligt.

Reglerne har givet anledning til betydelige administrative procedurer som af patienten og sundhedspersoner opleves som unødvendige formaliteter. F.eks. er der nogle steder udleveret et fleresiders fortryk til afkrydsning af samtykke til indhentelse af helbredsoplysninger fra amtets egne og eventuelle fremmede sygehuse, f.eks. lands- og landsdelssygehuse, hvorfra det kan være nødvendigt at indhente lægefaglige råd før den videre behandling.

Efter den foreslåede regel i § 24, stk. 2, nr. 1, vil helbredsoplysninger uden patientens samtykke kunne videregives fra den praktiserende læge til et sygehus, hvor den videre behandling skal ske. Tilsvarende vil oplysninger kunne videresendes til andre sygehuse som led i et aktuelt behandlingsforløb. Også resultater af sygehuslaboratoriets og røntgenafdelingens undersøgelse, der foretages for patientens praktiserende læge, vil uden patientens samtykke kunne tilbagesendes til den henvisende læge. Der er også her tale om et aktuelt behandlingsforløb. Man kan også sige, at kontakten anses for et led i den praktiserende læges behandling af patienten, hvortil patienten har givet samtykke.

Reglen baserer sig på, at der som en konsekvens af det informerede samtykke også er givet et samtykke til, at sundhedspersonen kan videregive/udveksle de for det aktuelle behandlingsforløb nødvendige helbredsoplysninger uden patientens samtykke hertil.

For kronisk syge patienter vil den typisk tætte kontakt mellem behandler og patient resultere i, at den løbende information om sygdommen og dens behandling, samt de herfor nødvendige oplysninger går ind i den fælles dialog, hvor patienten gives mulighed for at sige fra.

Efter reglen vil det kun være de oplysninger, der er nødvendige for den aktuelle behandling, der må videregives. Oplysninger om patientens helhedsforhold, der ikke er relevante for behandlingen og som fremgår af patientjournalen, må således ikke videregives og skal sorteres fra. Oplysninger om andre fortrolige forhold vil normalt ikke kunne videregives efter denne bestemmelse, idet disse oplysninger ikke vil være nødvendige for det aktuelle behandlingsforløb.

Endvidere må oplysninger kun videregives, når der er tale om et aktuelt behandlingsforløb. Der vil således ikke kunne ske en automatisk videresendelse af udskrivningsbreve fra sygehus til patientens praktiserende læge. Det må i hvert enkelt tilfælde være en konkret vurdering af, hvorvidt patienten skal fortsætte den aktuelle behandling hos den praktiserende læge.

Det understreges, at som følge af den i øvrigt gældende tavshedspligt, vil oplysninger om patienten ikke kunne videregives til medarbejdere, der ikke er involveret i undersøgelse, behandling og pleje af patienten. Patientens samtykke til behandling vil selv sagt ikke kunne fortolkes således, at alle, der kender patienten el. lign frit kan få udleveret oplysninger om den pågældende. Ønsker sundhedspersoner, der ikke direkte er involveret i den undersøgelse og behandling, som patienten har givet samtykke til, at få oplysninger om den pågældende, må patientens samtykke særligt indhentes med henblik på denne situation. Der vil heller ikke kunne udleveres oplysninger til f.eks. sygehusadministrationen vedr. patienten uden patientens udtrykkelige samtykke. Sygehusadministrationen kan imidlertid efter § 26, stk. 2, nr. 3, være berettiget til at kræve visse oplysninger udleveret, jf. bemærkningerne til denne bestemmelse.

Det bemærkes, at retten til vurdering af om videregivelse af helbredsoplysninger kan ske efter denne bestemmelse og efter § 26 er tillagt den pågældende sundhedsperson, jf. nedenfor.

I § 24, stk. 2, nr. 2 er fastsat en anden undtagelse fra hovedreglen i stk. 1, om at patienten skal give samtykke til videregivelse af helbredsoplysninger.

Efter bestemmelsen kan der ske videregivelse af oplysninger, såfremt videregivelsen er nødvendig til berettiget varetagelse af en åbenbar almen interesse eller af patientens eget eller andres tarv. Bestemmelsen erstatter forvaltningslovens § 28, stk. 2, nr. 3 (»værdispringsreglen«) for så vidt angår videregivelse af oplysninger mellem offentligt ansatte læger inden for forskellige myndigheder og svarer til straffelovens § 152 e, nr. 2. For så vidt angår videregivelse til varetagelse af en åbenbar almen interesse, vil en sådan videregivelse kun undtagelsesvis kunne finde sted. Videregivelse til varetagelse af patientens tarv tager sigte på de tilfælde, hvor en patient på grund af sin tilstand er ude af stand til at give samtykke, og det derfor af hensyn til patienten selv er afgørende nødvendigt at videregive oplysninger til andre sundhedspersoner. Der bør i denne situation også tages hensyn til patientens formodede ønsker, som patienten eventuelt på et tidligere tidspunkt måtte have fremsat. Tilstanden kan